

Nieuwsbrief AR Updates - Nummer 19, 2008

Nummer 19, 2008

Redactie: prof. mr. dr. A.R. Houweling, mr. L. Kirkpatrick, mr. M. Assenberg van Eijssen, mr. R. van Hemert, mr. P.H. de Jongh, mr. C.P. Kuijer, mr. drs. T.J. Post, I.J. Schipper, mr. S.A. Slootweg, mr. V. Twilt, mr. R.R.T. van de Ven en mr. S. Wiersma-Helal.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2428](#) 14-05-2008

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2420](#) 14-05-2008

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2322](#) 14-05-2008

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2318](#) 14-05-2008

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2312](#) 14-05-2008

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHSGR:2008:BD1324](#) 08-05-2008

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2008:BD8713](#) 08-05-2008

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1811](#) 07-05-2008

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1806](#) 07-05-2008

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2008:BD2378](#) 14-05-2008

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2008:BD1964](#) 14-05-2008

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2008:BD1870](#) 14-05-2008

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2008:BD1278](#) 14-05-2008

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBROE:2008:BD1462](#) 13-05-2008

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2008:BD2766](#) 08-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBALK:2008:BD1542](#) 08-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBALK:2008:BD4728](#) 07-05-2008

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4726](#) 07-05-2008

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2008:BD4590](#) 07-05-2008

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4334](#) 07-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1574](#) 07-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1570](#) 07-05-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1560](#) 07-05-2008

RECHTSPRAAK

Kern

De appellant meent aanspraak te hebben op loon en overwerkvergoeding. De curator beroept zich eerst bij het hof op de inhoud van een nimmer betwiste arbeidsovereenkomst. Op grond van deze arbeidsovereenkomst komt appellant geen overwerkvergoeding toe. De appellant stelt dat het in strijd is met de goede procesorde om eerst in hoger beroep op de inhoud van de arbeidsovereenkomst te beroepen. Het hof oordeelt anders. De loonvordering wordt wel toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2322

Zaaknummer: 0600496

Wetsartikelen: 7:627 BW

RECHTSPRAAK

Kern

De vordering van de curator is gebaseerd op artikel 2:248 BW. Ingevolge lid 1 van dit artikel is iedere bestuurder in geval van faillissement van de vennootschap jegens de boedel hoofdelijk aansprakelijk voor het bedrag van de schulden, voor zover deze niet door vereffening van de overige baten kunnen worden voldaan, indien het bestuur zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld en aannemelijk is dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. De stelplicht en bewijslast dat sprake is geweest van kennelijk onbehoorlijk bestuur rust op de curator. De vraag of een bestuurder zijn taak niet behoorlijk heeft vervuld, moet worden beoordeeld naar hetgeen de bestuurder voorzag of kon voorzien op het moment dat hij zijn taak vervulde (MvA, Kamerstukken II 16 631, nr. 6, p. 3). Daarnaast is van belang dat geen redelijk denkend bestuurder onder dezelfde omstandigheden aldus gehandeld zou hebben (HR 7 juni 1996, NJ 1996, 695).

Het feitenonderzoek leidt tot de conclusie dat aannemelijk is dat het onbehoorlijk bestuur, bestaande uit de doorstorting van het gehele exploitatiesaldo van Ganador en het niet uitonderhandelen van het aanbod van De Kruijf, een belangrijke oorzaak van het faillissement van Ganador is geweest. Hiermee staat de aansprakelijkheid van [gedaagde] ex artikel 2:248 BW ten aanzien van Ganador vast. [gedaagde] is dan ook gehouden tot betaling van het tekort in de boedel in het faillissement van Ganador. Waarbij in het bijzonder gedacht moet worden aan de achtergestelde schulden en de boedelkosten. Nu niet vast staat hoe groot dit tekort is, zal de rechtbank de zaak verwijzen naar de schadestaatprocedure.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2008:BD1964

Zaaknummer: 152320

Wetsartikelen: 2:248 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer bij Dactylo Uitzendbureau is uitgeleend aan Koning. Aldaar overkomt werknemer een arbeidsongeval met een krachtige verfspuit. In zijn rechterhand is verf gekomen, waardoor hij een ernstige functiebeperking heeft opgelopen.

Het staat niet vast hoe het ongeval met het spuitpistool precies heeft kunnen gebeuren. Het hof oordeelt dat daargelaten dat het voorstelbaar is dat werknemer niet in staat is de precieze toedracht van het ongeval te reproduceren, geldt dat op de werknemer aan wie een bedrijfsongeval is overkomen niet de stelplicht rust betreffende de precieze toedracht van het ongeval (vgl. HR 10 december 1999, NJ 2000, 211, 29 juni 2001, NJ 2001, 476 en 4 mei 2001, NJ 2001, 377). Wanneer de precieze toedracht van het ongeval onduidelijk blijft, komt dat niet voor risico van de werknemer, maar van de werkgever.

Vervolgens oordeelt het hof dat Dactylo niet aan zijn zorgplicht heeft voldaan door enkel goed materiaal ter beschikking te stellen. Dit materiaal dient ook goed onderhouden te worden. Tevens dient het personeel goed geïnstrueerd te zijn. Eindoordeel is dat Dactylo te kort is geschoten in zijn zorgplicht jegens werknemer.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2318

Zaaknummer: 0600549

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Het geschil betreft in de kern de uitleg van de bij de arbeidsovereenkomst horende pensioenregeling. SLTN gaat uit van een tijdsevenredige bijdrage, appellant stelt zich op het standpunt dat de bijdrage van SLTN nominaal per kalenderjaar moet worden berekend. Dit heeft invloed op de bijdrage die appellant zelf moest doen in het kader van zijn pensioenovereenkomst. Bij de uitleg van de pensioenregeling komt het aan op de zin die partijen in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs aan die regeling mochten toekennen en hetgeen zij te dien aanzien over en weer redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. Gelet echter op de omstandigheid dat de pensioenregeling is vastgesteld zonder dat appellant daarbij betrokken is geweest, heeft te gelden dat de argumenten voor uitleg van de bewoordingen van de regeling naar objectieve maatstaven aan gewicht winnen.

Hoewel de tekst van de regeling dit niet uitdrukkelijk bepaalt, deelt het hof het oordeel van de kantonrechter dat de regeling aldus moet worden uitgelegd dat de pensioenbijdrage per maand wordt vastgesteld op een evenredig deel van de jaarpremie, waarbij het maximumsalaris eveneens naar evenredigheid moet worden herberekend. Dit strookt met het feit dat de pensioenpremie zelf ook tijdsevenredig wordt vastgesteld. De Toelichting Pensioen geeft aan dat de eigen bijdrage aan de pensioenregeling door de werkgever per maand wordt verrekend met het jaarsalaris van de betrokken medewerker. Dit vormt eveneens een aanwijzing voor een tijdsevenredige bijdrage. De door appellant voorgestane uitleg zou voorts tot de zonder meer onaannemelijke uitkomst leiden dat de maandelijkse beloning van de medewerker hoger zou zijn, als hij niet het volledige jaar zou werken. Het hof komt dan ook tot de slotsom dat de pensioenregeling zo moet worden uitgelegd dat de werknemer per maand recht heeft op een tijdsevenredig deel van de door de werkgever beschikbaar gestelde jaarlijkse bijdrage, met inachtneming van het daarvoor voorts geldende maximum.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2420

Zaaknummer: 0700586

RECHTSPRAAK

Kern

Bedrijfsongeval met vorkheftruck. Van een werkgever kan in beginsel niet het onmogelijke worden verwacht in het nakomen van haar zorgplicht, maar naar 's hofs oordeel had van werkgever meer mogen worden geëist bij het treffen van voorzorgsmaatregelen. Immers is komen vast te staan dat in heftrucks als die waarmee het ongeval is gebeurd, sinds december 1998 een veiligheidsgordel verplicht is. De onderhavige heftruck is ook van het bouwjaar 1998, maar is afgeleverd voordat de gordelplicht is ingevoerd. Niettemin had naar het oordeel van het hof van werkgever verlangd kunnen worden als aanvullende veiligheidsmaatregel ook in de onderhavige vorkheftruck een gordel te laten aanbrengen. Kennelijk waren er redenen om de gordelplicht in te voeren en van een werkgever mag dan verwacht worden haar bedrijfsmiddelen indien mogelijk naar de nieuwe inzichten in te richten. Dit klemmt in dit geval nog te meer nu het aanbrengen van een veiligheidsgordel geen ingrijpende maatregel is en de kosten ervan betrekkelijk gering zijn. Het hof is met de kantonrechter van oordeel dat het minder relevant is dat de reden voor de gordelplicht gelegen is in het voorkomen van letsel bij kantelen van de heftruck. De essentie is immers dat het hier gaat om een veiligheidsmaatregel ter voorkoming van letsel bij ongevallen. Het hof is dan ook van oordeel dat werkgever niet aan de op haar rustende zorgplicht heeft voldaan. Door het nalaten als veiligheidsmaatregel een gordel in de vorkheftruck aan te (doen) brengen, heeft werkgever het gevaar in het leven geroepen dat het gevaar van letsel bij ongevallen zich heeft verwezenlijkt. De omstandigheid dat de Arbeidsinspectie blijkens het rapport d.d. 25 november 2002 heeft geconstateerd dat geen overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet heeft plaatsgevonden, doet aan het vorenstaande evenmin af. Voor de voldoening aan de zorgplicht van artikel 7:658 lid 1 BW is het enkel naleven van wettelijke voorschriften immers niet voldoende. Werkgever had, zoals hiervoor overwogen, het gevaar naar het oordeel van het hof zonder ingrijpende maatregelen kunnen afwenden door het (doen) aanbrengen van een veiligheidsgordel in de vorkheftruck. Van zodanige bezwaren dat dit in redelijkheid niet van werkgever gevergd kon worden is niet gebleken. Door het nalaten van werkgever is zij tekort geschoten in haar zorgplicht.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2312

Zaaknummer: 0600459

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Een werknemer is een bedrijfsongeval overkomen. Het ongeval heeft plaatsgevonden met een vorkheftruck. De werkgever spreekt zijn aansprakelijkheidsverzekeraar (fortis) aan voor vergoeding van de schade. Fortis meent dat deze schade niet onder de dekking van de bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering valt. Centraal staat de vraag of werkgever krachtens de WAM verplicht was een verzekering af te sluiten.

Het hof oordeelt als volgt. Bij de vorkheftruck gaat het om een motorvoertuig dat bijzonderlijk is ingericht om als werktuig te dienen voor andere verrichtingen dan de verplaatsing van personen of goederen over wegen en terreinen, waartoe hij mede is ingericht. De omstandigheid dat de schade, om welke het in casu gaat, is veroorzaakt door een vorkheftruck, en dat die schade is veroorzaakt, terwijl de vorkheftruck als werktuig werd gebruikt, staat op zich aan een eventueel oordeel dat de vorkheftruck ten tijde van het ongeval aan het verkeer deelnam, niet in de weg. Nu de vorkheftruck zich onmiddellijk voorafgaand aan het ongeval op het bedrijfsterrein voortbewoog zonder dat sprake was van een uitvoeren van een manoeuvre, nam de vorkheftruck naar het oordeel van het hof deel aan het verkeer.

Te beantwoorden is daarom de vraag, of de schade als in het verkeer veroorzaakt moet worden aangemerkt (vgl. Benelux-Gerechtshof 23 oktober 1984, NJ 1986, 458). Het hof is van oordeel dat die vraag ontkennend moet worden beantwoord, aangezien - anders dan Fortis ingang tracht te doen vinden - de schade niet is veroorzaakt op een wijze die karakteristiek is voor schadeveroorzaking in het verkeer. De onderhavige schadeveroorzaking hangt immers onmiddellijk samen met de bijzondere inrichting van de vorkheftruck. Het gaat daarom bij het ongeval niet om de verwezenlijking van een 'verkeersrisico' maar om de verwezenlijking van een 'bedrijfsrisico'. Het voorgaande laat geen andere conclusie toe dan dat de aansprakelijkheid van schade als de onderhavige niet valt onder de wettelijke verplichte omvang van de dekking van de verzekering als bedoeld in art. 2 lid 1 WAM. Dit oordeel brengt met zich dat de onderhavige schade dekking vindt in de door werkgever met Fortis gesloten bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD2428

Zaaknummer: 0700058

RECHTSPRAAK

Kern

Eiseres is eerst gedeeltelijk arbeidsongeschikt en wordt daarna volledig arbeidsongeschikt. De toepasselijke cao voorziet in een WAO-suppletie bij gehele en bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid. Het geschil tussen partijen spitst zich toe op de vraag of er na het intreden van de volledige arbeidsongeschiktheid van eiseres op 24 mei 2004 een verplichting voor Achmea is ontstaan om op grond van de op dat moment geldende CAO de uitkering op grond van de WAO gedurende 2 jaar aan te vullen tot 100% van haar brutosalaris. Volgens Achmea is dit niet het geval omdat de aanvulling bij gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid complementair van karakter is en niet supplementair. Uit de bepalingen in onderlinge samenhang bezien leidt de kantonrechter af, dat er sprake is van twee naast elkaar staande aanvullingsverplichtingen, die elk zien op de verplichtingen van de werkgever in het tweede en derde jaar van de arbeidsongeschiktheid van de werknemer. Indien de werknemer dan volledig arbeidsongeschikt is, kan hij aanspraak maken op de aanvullingsverplichting van de werkgever ex artikel 9.2.11 en indien hij dan gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, op de aanvullingsverplichting ex artikel 9.2.12 van de CAO. De vordering van de werknemer wordt derhalve afgewezen.

Hoewel de interpretatie van de bepalingen door eiseres op zich niet onmogelijk is, nu de CAO-bepalingen niet uitdrukkelijk regelen wat er gebeurt als iemand die eerst gedeeltelijk ongeschikt is, volledig ongeschikt wordt, acht de kantonrechter de uitleg van eiseres gezien de daaraan verbonden rechtsgevolgen niet aannemelijk. Deze uitleg impliceert namelijk dat er een nieuwe periode van arbeidsongeschiktheid intreedt indien een werknemer die al meer dan drie jaar gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, volledig arbeidsongeschikt wordt en dat dan nieuwe aanvullingsverplichtingen ontstaan. Een dergelijke vergaande uitleg ligt niet voor de hand. Deze uitleg past niet binnen het systeem van de Wet verbetering poortwachter en het systeem van 7:629 BW.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2008:BD1278

Zaaknummer: 525594 UC EXPL 07-7361

RECHTSPRAAK

Kern

Beëindigingsovereenkomst met arbeidsongeschikte werkneemster (privé gerelateerde psychische problemen) niet rechtsgeldig. Misbruik van omstandigheden. Strijd met goed werkgeverschap en redelijkheid en billijkheid. De kantonrechter acht de volgende feiten en omstandigheden daarbij van belang: afhankelijke positie werkneemster, kwetsbare positie werkneemster vanwege arbeidsongeschiktheid/labiele geestestoestand welke voor werkgever kenbaar was, onervarendheid en ondeskundigheid van werkneemster in kwesties als deze, onvoldoende tijd om juridisch advies in te winnen, het nalaten van werkgever te wijzen op risico dat werkneemster niet in aanmerking zou komen voor een uitkering terwijl werkgever wist dat werkneemster haar rechten op WW-en/ of ZW-uitkering wilde veiligstellen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2008:BD1870

Zaaknummer: 277813 CV EXPL 07-7968

Wetsartikelen: 7:611 BW en 3:35 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Eiser wordt als statutair directeur ontslagen. Volgens hem is het ontslagbesluit nietig en het ontslag kennelijk onredelijk. De voorzieningenrechter stelt vast dat eiser een beroep doet op zowel de arbeidsrechtelijke kennelijke onredelijkheid van het ontslagbesluit als op strijd van het besluit met de statuten en de redelijkheid en billijkheid (in ieder geval voor wat betreft de wijze van totstandkoming). Die laatste grondslag kan mede dienen ter onderbouwing van de stelling dat gedaagde de dienstbetrekking kennelijk onredelijk heeft doen eindigen. De enkele omstandigheid dat eiser niet op de voet van artikel 2:15 BW vernietiging van het besluit van de algemene vergadering van aandeelhouders heeft gevorderd, staat er geenszins aan in de weg dat hij de wijze van totstandkoming van dat besluit (mede) ten grondslag legt aan zijn stelling dat gedaagde de dienstbetrekking kennelijk onredelijk heeft doen eindigen. De vennootschapsrechtelijke toets wordt dan verdisconteerd in de arbeidsrechtelijke toetsing.

Gelet op het restitutierisico zal en kan de voorzieningenrechter niet beslissen op de vraag of een voorschot op schadevergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag moet worden uitgekeerd of worden gematigd. Bovendien is nog van belang dat in het bestek van dit kort geding geen grondig onderzoek naar de feiten kan worden verricht, terwijl partijen over en weer het nodige hebben aangevoerd.

De vordering van eiser wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2008:BD2378

Zaaknummer: 168393

Wetsartikelen: 7:681 BW en 2:15 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Overtreding relatiebeding door ex-werknemer. De gevorderde boete is buiten proportioneel gezien de geringe importantie van de overtreding. Volgt matiging van de boete tot 10% van het gevorderde.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBROE:2008:BD1462

Zaaknummer: 205135\CV EXPL 08-30

Wetsartikelen: 7:653 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer treedt na het einde van zijn arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd in dienst bij een directe concurrent van de werkgever. Op de arbeidsovereenkomst met werkgever was een concurrentiebeding van toepassing. In kort geding is de werking van dit concurrentiebeding geschorst.

In hoger beroep komt werkgever op tegen het oordeel van de kortgedingrechter. Het hof oordeelt echter dat op grond van een belangenafweging, de werknemer onbillijk wordt benadeeld. Werknemer is maar korte duur in dienst geweest bij werkgever en heeft geen concurrentiegevoelige informatie opgedaan. Dat werkgever in werknemer heeft geïnvesteerd, zonder dat hij deze investeringen kan terugverdienen, komt voor rekening van werkgever. Dat de concurrent structureel personeel van de werkgever zou werven, is niet komen vast te staan.

Vordering tot betalen van een voorschot op de boetes/schadevergoeding wordt afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 08-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHSGR:2008:BD1324

Zaaknummer: C 07/1289 (oud)

Wetsartikelen: 7:653 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Aan de orde is de vraag of tussen partijen een vaststellingsovereenkomst tot stand is gekomen op basis waarvan Beiaard aan eiser een schadevergoeding van € 12.500,- dient te betalen wegens kennelijk onredelijke opzegging van de arbeidsovereenkomst.

Eiser heeft bij faxbericht van 19 februari 2008 van zijn advocaat een aanbod aan Beiaard gedaan. Bij faxbericht van 12 maart 2008 heeft haar advocaat dit aanbod namens Beiaard aanvaard. Beiaard heeft weliswaar aangevoerd dat zij helemaal niet akkoord was met de inhoud van het aanbod van eiser, maar dit kan haar in deze procedure niet baten. Vast staat dat Beiaard tijdens het gehele onderhandelingstraject is vertegenwoordigd door haar advocaat. Nu Beiaard geen feiten en/of omstandigheden naar voren heeft gebracht op grond waarvan moet worden aangenomen dat haar advocaat niet over een toereikende volmacht beschikte, heeft eiser mogen aannemen dat haar advocaat bevoegd was om namens Beiaard een vaststellingsovereenkomst te sluiten. Beiaard heeft evenmin feiten en/of omstandigheden gesteld op basis waarvan moet worden aangenomen dat eiser zou hebben moeten begrijpen dat zij - anders dan haar advocaat had geschreven - het aanbod niet had willen aanvaarden. eiser heeft de inhoud van het faxbericht van haar advocaat dan ook redelijkerwijs mogen opvatten als een onvoorwaardelijke aanvaarding door Beiaard van zijn aanbod. Op grond van artikel 3:35 van het Burgerlijk Wetboek kan door Beiaard derhalve geen beroep worden gedaan op het ontbreken van een met de inhoud van voornoemd faxbericht overeenstemmende wil.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 08-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBALK:2008:BD1542

Zaaknummer: 101374/KG ZA 08-86

Wetsartikelen: 3:35 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Beoordeeld moet worden of de wijze waarop KLM haar inschalingsbeleid bij het in vaste dienst nemen van cabinepersoneel dat voorafgaande aan dat vaste dienstverband op basis van een stand-by overeenkomst werkervaring had opgedaan (in sommige gevallen nog voorafgegaan door een dienstverband voor bepaalde tijd), welk inschalingsbeleid in strijd was met de wettelijke bepalingen inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen, zodanig heeft gerepareerd dat het indirecte onderscheid genoegzaam ongedaan is gemaakt. KLM heeft namelijk in 1999 een Regeling getroffen met VNC (vakbond betrokken bij Cabinepersoneel cao) waarin staat dat voorafgaande werkervaring met een factor 0,5 per gewerkt jaar tot een maximum van vijf jaren zal worden verdisconteerd bij herinschaling.

Het hof oordeelt als volgt. Op zichzelf is het treffen van een collectieve regeling een doelmatig middel om het indirecte onderscheid dat KLM bij de inschaling van betrokkenen heeft gemaakt te repareren. KLM en VNC hadden belang bij een systeem, waarbij de ervaring opgedaan tijdens de periode dat op basis van een stand-by overeenkomst was gewerkt, bij de inschaling in aanmerking zou worden genomen zonder dat die voorervaring voor iedere belanghebbende afzonderlijk specifiek zou moeten worden gewaardeerd, hetgeen - zo al mogelijk - niet alleen uiterst ingewikkeld zou zijn geweest maar ook zou leiden tot beoordelingsgeschillen. Het treffen van een regeling was ook door de Commissie gelijke behandeling aanbevolen. Als vertegenwoordigster van ruim negentig procent van het cabinepersoneel was VNC voor KLM de meest geëigende partij om een overeenkomst als de onderhavige mee te sluiten. Het feit dat de partijen bij de Regeling met die overeenkomst beoogden de normen voor gelijke behandeling "in te vullen" brengt ook mee dat aan die "invulling" een belangrijke betekenis toekomt. Het bereikte resultaat valt, mede in het licht van hetgeen KLM heeft gesteld omtrent de wijze waarop de betrokken belangen zijn gewogen, op zichzelf te billijken. Vanwege het noodzakelijke compromiskarakter van de Regeling is onvermijdelijk dat sommige betrokkenen meer gebaat kunnen zijn geweest bij een strikt individuele benadering. Dat maakt toepassing van de regeling ten opzichte van diegenen echter niet per definitie onredelijk. Een en ander brengt mee dat, hoewel FNV c.s. bij het tot stand komen van de Regeling niet waren betrokken, toepassing van de Regeling in beginsel de

indirecte discriminatie, die bij de inschaling van betrokkenen bij het aangaan van een vast dienstverband heeft plaats gevonden, repareert tenzij toepassing van de Regeling in individuele gevallen tot een te grote discrepantie leidt tussen de jaren dat betrokkene voor KLM heeft gewerkt en de intensiteit van die werkzaamheden enerzijds en de inbouw van anciënniteit in het salaris conform de Regeling anderzijds. Daarvan zal sprake kunnen zijn indien de desbetreffende werknemer onmiddellijk voorafgaand aan het vaste dienstverband op regelmatige basis (derhalve zonder onderbrekingen van meer dan incidentele aard) langjarig substantiële werkzaamheden voor KLM heeft verricht.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 08-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2008:BD8713

Zaaknummer: 106.006.449/01

Wetsartikelen: 7:646 BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Staking van werknemers van bagage-afhandelaar op Schiphol. Het recht om te beslissen of en wanneer er wordt gestaakt, vormt één van de belangrijkste voorrechten, die in het kader van art. 6 lid 4 ESH (herzien) aan de vakorganisaties toekomen. Geen grond voor beperkingen als bedoeld in art. 6 ESH (herzien), want gevaar voor veiligheid van de reizigers of van het luchtverkeer of voor onaanvaardbare overlast of schade voor derden onvoldoende aannemelijk geworden. Daarbij is mede van belang de toezegging van FNV c.s. dat zij op Schiphol een ploeg gereed zullen houden die onmiddellijk het werk kan hervatten, wanneer dat voor de veiligheid van personen of goederen nodig zal zijn.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 08-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2008:BD2766

Zaaknummer: 248492/KG ZA 08-466

Wetsartikelen: 6 lid 4 jo. 6 ESH

RECHTSPRAAK

Kern

In verband met een noodzakelijke reorganisatie, biedt Martinair haar medewerkers een vergoeding aan bij vrijwillige ontslagname (de zogenoemde vertrekregeling). Alleen indien de leidinggevende van de afdeling toestemming geeft, komt een medewerker in aanmerking voor de vertrekregeling. Verzoekster heeft meermalen haar leidinggevende verzocht toestemming te geven gebruikt te mogen maken van deze vertrekregeling, maar steeds zonder resultaat. Thans verzoekt zij ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Volgens haar is de functie na de reorganisatie uitgehold en heeft zij alle vertrouwen in een vruchtbare samenwerking met Martinair verloren. De kantonrechter acht de vertrouwensbreuk aanwezig, maar wijt dit volledig aan gedrag verzoekster. Er wordt geen vergoeding toegekend.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1560

Zaaknummer: 379504/AO VERZ 08-263

Wetsartikelen: 7:685 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Met eiser is de kantonrechter van oordeel dat niet is voldaan aan het vereiste uit artikel 3 van de arbeidsovereenkomst dat als voorwaarde stelt voor vergoeding van de opleidingskosten dat de werknemer zelf de arbeidsovereenkomst beëindigt. Dat eiser een ontslagaanvraag heeft ingediend op 13 februari 2007 maakt het vorenstaande niet anders nu partijen reeds een dag later gezamenlijke afspraken maken over de beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Uit punt 3 van de vaststellingsovereenkomst blijkt verder niet dat partijen afspraken hebben gemaakt over de vergoeding van de opleidingskosten. Er is immers slechts in algemene zin vermeld dat gedaagde een eindafrekening zal opmaken in verband met de financiële afhandeling van het dienstverband. Aangezien gedaagde niet stelt dat eiser in de onderlinge gesprekken akkoord is gegaan met vergoeding van de opleidings-c.q. herexamenkosten, is de kantonrechter van oordeel dat de eis in reconventie dient te worden afgewezen. Nu de arbeidsovereenkomst in onderling overleg is beëindigd en eiser derhalve niet op grond van de arbeidsovereenkomst gehouden was de opleidingskosten te vergoeden, was het aan gedaagde geweest, mede gelet op haar stelling dat zij dit aan eiser in de onderlinge gesprekken heeft aangegeven, om deze verplichting duidelijk vast te leggen in de vaststellingsovereenkomst.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4334

Zaaknummer: 267229

RECHTSPRAAK

Kern

Eiser vordert gedaagde te veroordelen wegens een onrechtmatige daad bestaande uit bedrog dan wel misleiding tijdens een gevoerde ontbindingsprocedure ex artikel 7:685 BW. Eiser niet ontvankelijk in zijn vordering, omdat hij daarvoor de herroepingsprocedure had dienen te volgen. Het gesloten stelsel van rechtsmiddelen verzet zich er naar het oordeel van de kantonrechter tegen dat er in een andere procedure dan de herroepingsprocedure wordt beoordeeld of er sprake is van misleiding dan wel bedrog en dus van onrechtmatigheid aan de zijde van HVA. (Zie ook de uitspraak van het gerechtshof 's-Gravenhage van 11 januari 2008 met vindplaats LJN:BC1788.) De vordering van eiser tot nakoming van door gedaagde gedane suppletietoezeggingen (WAO) tijdens de ontbindingsprocedure wordt afgewezen, omdat deze niet zijn komen vast te staan.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2008:BD4590

Zaaknummer: 869980 CV EXPL 07-14680

Wetsartikelen: 7:685 BW, 6:162 BW, 383 Rv en 391 Rv

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemers hebben een loonvordering tegen het ziekenhuis ingesteld, omdat zij van mening zijn dat hun gemiddelde werkweek langer is dan op papier is vormgegeven. Werknemers zijn in de gelegenheid gesteld de precieze omvang van hun loonvordering te onderbouwen door getuigenbewijs. Het hof oordeelt met de kantonrechter dat werknemers niet in het hun opgedragen bewijs zijn geslaagd. Dat werknemers wel aannemelijk hebben gemaakt dat zij vanwege taken op het gebied van de directe patiëntenzorg (geregeld) buiten de voor hen vastgestelde roosteruren in het ziekenhuis aanwezig zijn geweest, betekent niet dat zij afdoende hebben bewezen dat zij concrete aanspraken hebben op uitbetaling van overwerk.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1811

Zaaknummer: 0600582

Wetsartikelen: 7:627 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemers (58 resp. 57 jaar oud) zijn wegens bedrijfseconomische omstandigheden ontslagen zonder toekenning van enige financiële vergoeding. De rechter is van oordeel dat gezien de leeftijd, lang dienstverband, arbeidsongeschiktheid als mede de slechts kansen op de arbeidsmarkt het ontslag kennelijk onredelijk geoordeeld moet worden. Alles afwegende, en rekening houdend met de kwetsbare financiële positie van de Stichting acht het hof een vergoeding van € 2.500 en van € 7.500 op zijn plaats. De kantonrechtersformule vindt geen toepassing.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2008:BD1806

Zaaknummer: 0700107

Wetsartikelen: 7:681 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Eiser vordert (onder meer) veroordeling van gedaagde (zijn voormalige werkgever) om aan het pensioenfonds opgave te doen van het pensioengevend laatst genoten salaris van eiser om de werkgeversafdracht te laten herberekenen/corrigeren alsmede om binnen 7 dagen na opgave van het pensioenfonds overeenkomstig deze opgave pensioenpremie betreffende eiser aan het pensioenfonds te betalen. De vorderingen tot het doen van opgave en het betalen van premies aan het pensioenfonds worden afgewezen, aangezien betaling van pensioenpremies een zaak is tussen werkgever en pensioenuitvoerder, en eiser daarin geen partij is.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1574

Zaaknummer: 358498 CV EXPL 07-8544

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer is door werkgever op staande voet ontslagen wegens het herhaaldelijk handelen in strijd met de kledingvoorschriften. Volgens de kantonrechter is er geen sprake van een dringende reden. De door de werkgever gevorderde gefixeerde schadevergoeding wordt afgewezen. Werknemer vordert schadevergoeding van werkgever wegens kennelijk onredelijk en onregelmatig ontslag. Volgens de kantonrechter is er sprake van een onregelmatig ontslag bij de opzegging door de werkgever. Geen sprake van kennelijk onredelijk ontslag.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBALK:2008:BD4728

Zaaknummer: 254348 CV EXPL 07-5518

Wetsartikelen: 7:681 BW, 7:677 BW en 7:680 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Kern van het geschil of het Prepensioenfonds tot executie van het dwangbevel kan overgaan zonder dat zij een beslissing heeft genomen op het door Interport ingediende bezwaar tegen de aansluiting door het Prepensioenfonds. Daartoe dient de vraag te worden beantwoord of Interport onder het toepassingsbereik valt van de verplichte Prepensioenfonds. Ter zitting is door Interport erkend dat zij in de periode waarop de te innen premienota's betrekking hebben formeel niet voldoet aan de geciteerde uitzonderingsbepalingen van de Prepensioenfonds Vervoer. Interport stelt echter dat het doel van de verplichtstellingsbeschikking is dat in vergelijkbare ondernemingen vergelijkbare arbeidsvoorwaarden gelden. Interport heeft geen CAO maar biedt haar werknemers een arbeidsvoorwaardenpakket dat 'ruimschoots' gelijkwaardig is aan de CAO voor het beroepsgoederenvervoer, zo stelt zij voorts, overigens zonder dit nader feitelijk toe te lichten. Deze stellingen kunnen Interport niet baten, omdat zij ter comparitie op een daartoe strekkende vraag van de kantonrechter heeft geantwoord dat Interport niet over een prepensioenregeling beschikt. Naar het oordeel van de kantonrechter is de aanwezigheid van een dergelijke regeling doorslaggevend voor de vraag of sprake is van een eigen vastgelegd arbeidsvoorwaardenpakket waarvan het niveau tenminste gelijkwaardig is aan het niveau van de arbeidsvoorwaarden, zoals bedoeld in de verplichtstellingsbeschikking. Dit betekent dat Interport op grond van de verplichtstellingsbeschikking is aangesloten bij het Prepensioenfonds.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BD1570

Zaaknummer: 373084/CV EXPL 08-1678

Wetsartikelen: 21 Wet bpf

RECHTSPRAAK

Kern

De rechten en verplichtingen van de werkgever jegens de werknemer zijn ondanks de overgang van een deel van de onderneming niet overgegaan op de koper. In de koopovereenkomst is immers bepaald dat de levering en betaling zal plaatsvinden op 1 januari 2007. De werknemer was tegen die datum niet meer in dienst bij zijn oude werkgever. Zie in dit verband ook: Hoge Raad 20 april 1990, NJ 1990 729. De Koper kan gelet op het vorenaanstaande geen rechten ontlenen aan het concurrentiebeding dat de werkgever in de arbeidsovereenkomst met de werknemer had opgenomen. De oude werkgever kan dat in beginsel wel. Het concurrentiebeding wordt gematigd gelet op het feit dat werknemer slechts 2,5 jaar in dienst is geweest en niet is gebleken dat meer dan een VVE-relatie als klant is overgestapt naar de nieuwe werkgever. Artikel 6:94 lid 3 BW brengt slechts mee dat het verbod van matiging zoals opgenomen in het concurrentiebeding nietig is en niet het gehele boetebeding.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 07-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2008:BD4726

Zaaknummer: 264465 CV EXPL 07-4737

Wetsartikelen: 7:653 BW, 7:662 BW en 6:94 BW